

VILÁGPOSTA

év
verbíta misszió
MAGYARORSZÁGON
1916-2016

Újfolyam, XII. évf. 1. sz.

A verbíta missziós szerzetesek lapja

2016. tavasz

Irgalmasok mint az Atya (Lk 6,36)

**Bemutatkoznak a magyar
verbíta közösség új tagjai**
– 4. és 5. OLDAL

Az irgalmasság arca
Gondolatok a szentévre
– 6. OLDAL

Szomjazom
Missziós napok a Józsefvárosban
– 16. OLDAL

Halász Lajos atya elismerése

Halász Lajos atya, aki tavaly hunyt el, évtizedekig a Fülöp-szigeteken, Mindoro szigetén szolgált. Munkája elismeréseként Sablayan városi tanácsa hivatalosan is kifejezte részvétét Lajos atya halála miatt. Az oklevél fordítását közöljük:

„Szemelvények Occidental Mindoro Sablayan városi tanácsának a polgármesteri hivatalban 2015. április 22-én tartott rendes ülésének jegyzőkönyvéből. Határozat (No. 2015-SDM 017), amely kinyilvánítja Sablayan népének (Fülöp-szigetek, Occidental Mindoro) legmélyebb részvétét és együttérzését főtisztelendő P. Halász Lajos SVD halálának alkalmából.

Minthogy P. Halász Lajos SVD példamutató volt a Sablayan népe között végzett kiemelkedő és értékes papi, misszionáriusi és nevelési munkája miatt;

minthogy, P. Halász Lajos Sablayanban való tartózkodása alatt fáradhatatlan odaadást tanúsított a bennszülött mangyan lakosok alapvető szükségleteinek megteremtésében és társadalmi fejlődésének előmozdításában;

minthogy, Sablayan népe őszintén méltányolja a San Sebastian School, most Colegio de San Sebastian és a San Sebastian District Hospital létesítését, mint P. Halász Lajos legnagyobb hagyatékát, amely e város fejlődésének és történetének része, és amelyet Sablayan lakói mindig el fognak ismerni és meg fognak becsülni;

minthogy, P. Halász Lajos, mialatt a San Sebastian-plébánián élt és dolgozott, a Sablayan iránti mély szeretetének tartós nyomait hagyta, nemcsak a pasztorális munkája révén, amelyet nagy buzgalommal és Istenbe vetett mély hittel végzett az emberekért, hanem a közösség anyagi jólétéért való tetteivel is;

minthogy, dicsérjük és elismerjük buzgalmát és lelkipásztori fáradozásait a népért, amelyet szeretett és szolgált mint pap és misszionárius az e városban töltött idő alatt;

minthogy illik, hogy e város vezetősege, az emberek képviselőjeként Sablayan népe részvétének és sajnálatának jelét adja, ezért ezennel elhatározza, hogy kifejezi Sablayan népének legmélyebb részvétét és együttérzését P. Halász Lajos SVD halála alkalmából.

Végül elhatározza, hogy e határozat egy példánya küldessék el az elhunyt P. Halász Lajos SVD családjának.

Egyhangúlag elfogadva 2015. április 22-én.

Hitelesítette:
Cristeta E. Viguilla
a községi hatóság titkára
(fordította: **Werner József SVD**)

MISSZIÓS ADOMÁNYOK AZ IGAZÁN RÁSZORULÓKNAK

A keresztény élet híd, amely az üdvösség földjére, az igazi boldogsághoz vezet. Ennek az építésére kaptunk meghívást. Hisszük és reméljük, hogy lelki és anyagi támogatásunkkal segíteni tudunk másokon. A missziós munka, amelyet a misszionáriusok végeznek a világon, az imádsággal, az igehirdetéssel és a szociális munkával együtt lesz teljessé. A verbiták által segíthetünk

azoknak a tőlünk távol élő szegényeknek, akik saját erejükben nem tudják kórházait, iskoláikat, ültetvényeiket és a megélhetésükhöz szükséges dolgokat előteremteni és fenntartani. Segíthetünk nekik, hogy ne csak a megélhetési gondok kössék le a figyelmüket. A legkisebb adományt is **HÁLÁSAN KÖSZÖNI** a verbita **Missziós Titkárság**.

Új bankszámlaszám: **10700024-69018251-51100005 (CIB)**
1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. • tel.: 06-30/418-9196, 06-94/562-205 • e-mail: verbita@verbita.hu

Kérésére tájékoztatást és csekket küldünk.

VILÁGOSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu

Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Burbela Gergely SVD tartományfőnök
Szerkesztő: Szalontai Anikó

Tördelés: Peidl Péter • Korrektor: Rochlitz Bernadett
Rendi konzulens: Magung Fransis SVD

A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
tel.: 06-1/424-5668 vagy 06-30/418-9196

Nyomtatás: D-Plus Kft., 1037 Budapest, Csillaghegyi út 19-21.

Felelős vezető: Németh László ügyvezető

ISSN 1814-6163

Címlapkép: Ferenc pápa megáld egy vak asszonyt

Kapcsolatfelvétel a verbita misszionáriusokkal:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG:

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. • tel.: 06-30/418-9196

9730 Kőszeg, Park u. 1. • tel.: 06-94/562-205

Adományok, miseszövegségi befizetések:
10700024-69018251-51100005 (CIB)

Kérésre csekket küldünk.

Az irgalmasság misszionáriusa

„Az irgalmasság megtapasztalása az irgalmasság misszionáriusává tesz minket, és minél inkább misszionáriusok vagyunk, annál jobban növekszik bennünk Isten irgalmának megtapasztalása.” (Ferenc pápa a január 30-i általános kihallgatáson)

Szorultál valaki vagy valami segítségére? Érezted magad kiszolgáltatva? Volt olyan pillanat az életedben, amikor mélyponthoz fordulóponthoz érkeztél? Nem tudtad, hogyan, merre tovább? Akartál és mégse akartál élni?

Amellett, hogy ezek nagyon nehéz és fájdalmas pillanatok az életünkben, a boldogság és az öröm forrásai is.

Ezek a pillanatok kincsek, mivel általuk megtapasztalhatjuk Isten irgalmát a különböző eseményekben, az embereken keresztül. Ha ilyenkor nyitottak vagyunk Isten jelenléteire, hajlandóak vagyunk a változásra,

a megtérésre, akkor maga Isten fog cselekedni bennünk, és országa növekedni fog bennünk. Ám ha bezárkózunk magunkba, akkor a gőg és a lelki halál fog uralkodni bennünk, az ördög országa növekszik.

Istennek kell az én nyomorúságom, hogy dolgozni tudjon bennem. Szent Fausztinának egyszer Jézus azt mondta a szentáldozás után: „Éppen azért, mert ilyen nyomorult vagy, feltártam előtted irgalmam egész tengerét”.

Isten irgalmasságát megtapasztalni olyan kincs, öröm, amelyet tovább tudunk adni az irgalmasság évében, a nagybőjti és húsvéti időben is. Centenáriumunk is arra ösztönöz minket, hogy valóban az isteni irgalmasság misszionáriusai legyünk, hálaival a száz év szolgálatunkért Magyarországon.

Sokan vannak, akik várják, hogy valaki önzetlenül szeresse őket, és

nem kell messze keresni őket... Talán te vagy az első közöttük.

Krisztusban kedves Testvérem, kedves Világposta Olvasó! Ne várj sokáig, csak tedd azt, amit a te jó és a szeretet után szomjazó szíved diktál, együtt imádkozva Pió atyával: Ó Uram, múltamat irgalmasságodba, jelenemet szeretetbe ajánlom, jövőmet gondviselésedre bízom.

Áldott nagybőjtöt és húsvétot kívánok!

Burbela Gergely svd
tartományfőnök

Gyermekkarácsony Vasváron

Gyerekszivajtól volt hangos december 19-én a Nagy Gáspár Művelődési Központ aulája. Itt zajlott a plébánia gyermekek részére szervezett karácsonyi ünnepsége. Ezen a délutánon minden a vidám, önfeledt ünneplésről, játékról szólt. A programot *Ghie Marcell* és *Fernandes Loyd* atya szervezték, két missziós nővér, *Bano Blandina* és *Klewek Anna* segítségével. Sokan bekapcsolódtak a programba a plébánia közösségéből is: szorgos kezek csomagolták a személyre szóló ajándékokat, mások finomabbnál finomabb süteményeket készítettek, hogy a gyermekeknek valóban felejthetetlen legyen az ünnep. Voltak, akik a lebonyolításból és a takarításból vették ki a részüket.

A gazdag és változatos programokkal észrevétlenül repült el az idő. Volt sok éneklés, tánc, Anna nővér érdekes előadást tartott a lengyel karácsonyról. A gyerekek próbára teheték hittantudásukat egy játékos vetélkedő keretében, majd közös uzsonna, ajándékozás következett. Különleges meglepetésként pedig a jelenlevők „meglátogathatták” a továbbképzésen lévő *Tengan Sebastian* atyát Rómában.

Vasvári hívek

„Mert a Szentlélek megtanít benneteket...”

A magyar verbita közösség új tagjai: Aloisius Gonzaga Sudarman...

Indonéziából jöttem, pontosabban Flores szigetről. 1993. június 21-én születtem. Az édesapám általános iskolai tanár, édesanyám pedig mezőgazdasággal foglalkozik. Négyen vagyunk testvérek: két húgom és egy öcsém van.

2005-ben kezdetem meg a papképzést a XII. Piusz Kisol Szemináriumában. Az utolsó évben minden kispapnak döntenie kell, hogy hova megy tovább. Én az Isteni Ige Társaságát választottam.

Miért választottam a verbita rendet? Régebben Flores szigeten sok európai verbita misszionárius szolgált. Ők hirdették az Isten ígését a keresztényeknek a szigeten, és sokat tettek a helyi egyház fejlődéséért. Életpéldájuk meghatározó volt számomra. Ez adott belső indítást, hogy 2011-ben belépjek az Isteni Ige Társaságába. Két évig voltam a Sang Sabda Kuwu-i noviciátusban, majd két évig filozófiát tanultam

Ledaleróban, ahol egy nagy tanulmányi házunk van.

Kicsit féltém, mielőtt Magyarországra jöttem, mert nem tudtam, mit jelent megtanulni egy teljesen idegen nyelvet, megismerni egy új kultúrát, és alkalmazkodni egy új helyzethez. Rádásul nem sokat tudtam Magyarországról. Az interneten csak annyit olvastam, hogy magyarul beszélnek az emberek, és sok turista látogat az országba.

2015. szeptember 14-én érkeztem Budapestre. Csendes voltam az elején, mert nem tudtam magyarul. Ezen kívül nagyon hiányozott a családom és a barátaim Indonéziában. Hála Istennek a rendtestvéreim mindig mindenben segítenek, különösen a tanulásban. Mindannyian nagyon kedvesek és rokonszenvesek, támogatnak a beilleszkedésben és az inkulturációban. A nyelviskolai tanárok is sokat segítenek, hogy megtanuljam a nyelvet.

Úgy érzem, a magyarok nyitottak arra, hogy befogadjanak idegen embereket. Nagyon kedvesek, szimpatikusak és türelmesek hozzám. Örülök, hogy most már egyre több barátom és ismerősöm van a rendtestvéreim által. Már tudom, hogy Magyarország nem csak szép ország, hanem jó és kedves emberek élnek itt, mint máshol a világon.

Nyelvtanulással töltöm az időt, és remélem, hogy gyümölcsöző lesz minden áldozat, amit hozok. A családom és a barátaim Indonéziában továbbra is támogatnak engem imáikkal. Jól tudom, és hiszek abban, hogy Isten velem van. Jézus mondja: „mert a Szentlélek megtanít benneteket abban az órában, hogy mit kell mondanotok” (Lk 12,12). Kérem a Szentlelket, hogy segítsen nekem.

Szent Imre Missziós- és Lelkigyakorlatos Ház (9730 Kőszeg, Park u. 1.)

SZERETETTEL VÁRUNK:

- keresztény mozgalmakat,
- egyházközségeket
- lelki napokra középiskolásokat
- lelki napokra egyházközségi képviselő-testületeket
- adventi és nagybőjti lelkigyakorlatokra
- konferenciákra, összejövetelekre
- szállás lehetőséget keresőket

INFORMÁCIÓ, SZÁLLÁSFOGLALÁS:

Máté Éva

Tel.: 06-94/562-201

Mobil: 06-30/335-1496

e-mail: szentimre@verbita.hu

www.szentimre.verbita.hu

Algon...

Ez Isten akarata, aki elkísér

... és Klau Julius

1991. június 25-én születtem Atambuaban, egy kisvárosban, amely a Timor szigeten található Indonézia keleti részén. Édesapám teherautósófőr, édesanyám háziasszony. Van két bátyám, két nővérem és egy öcsém. A barátaim általában Juliónak hívnak.

Az általános és a középiskolát a szülővárosomban végeztem. Úgy döntöttem, hogy misszionárius leszek, ezért csatlakoztam az Isten Ige Társaságához. Jól ismertem a helyi rendházat, mert nagyon híres a szülővárosomban, és közel van a kisszemináriumhoz, ahol tanultam. Amióta csatlakoztam a társasághoz, arról álmotdram és az ösztönzött, hogy misszionárius leszek Afrikában és Dél-Amerikában, hogy szolgálhassam az ottani szegény embereket. Azonban ez a kezdeti álmom elszállt, mikor 2015 áprilisában a Szent Pál-semináriumban a barátaim és Algon testvér azt javasolta, hogy jöjjenek Magyarországra. Kezdetben szomorú voltam, de az imádkozás által és a rendtársak támogatásának és segítségének köszönhetően örömmel fogadtam el ezt a hivatást. Ez nem az én akaratom, hanem Isten akarata, aki elkísér.

2015. szeptember 14-én érkezünk meg Magyarországra. Lenyűgöző helyek vannak az országban, különösen a sok gótikus templom és a Duna, amely kettéosztja Budapestet. A rendtársaim és az emberek nagyon barátságosak, ezért

könnyedén be tudtam illeszkedni, és már otthon érzem magam. Amióta itt vagyok a Názáret Misszióházban, nagyon sok érdekes tapasztalatot gyűjtöttem. Egyáltalán nincs problémám az időjárással, sőt nagyon élvezem, amikor télen esik a hó. Szeretem a magyar ételeket, kedvelem a palacsinta és a paprikás krumpli. A legnagyobb probléma ennek a bonyolult nyelvnek a megtanulása, de ez különösen fontos számomra, mert ez a kulcs ahhoz, hogy megismerjem az országot, a kultúrát és az itt élő embereket. A nyelv az alapja a kommunikációnak, és elengedhetetlen a kapcsolatok kiépítésében, illetve fenntartásában.

Szerintem a magyar nyelvtan sokkal egyszerűbb, mint az angolé. Az ábécé hasonlít az indonézhez, de vannak hangok, amelyeket nagyon nehéz kiejteni. Beszélni és olvasni elég könnyen megtanultam, a megértés – főleg, ha valaki túl gyorsan beszél – és az írás kicsit nehezebben megy. Minden nap próbálom gyakorolni és tanulni a nyelvet, például sokat olvasok magyarul, és hallgatom a rádiót. Nagyon szeretném, hogy képes legyek kifejezni magam ezen a nyelven. Szerencsésnek érzem magam, mert a misszióházban mindenki segít a tanulásban. Itt,

a rendházban mindenki magyarul beszél, ezért én is próbálok, még akkor is, ha néha rosszul mondok valamit. Így sok tanárom lett. A rendtársak kijavítanak, ha valamit rosszul mondok, ellátnak tanácsokkal, hogy mik az itteni szokások, és mikor mit kell, szabad mondani. A verbiták barátai, ismerősei is szívesen segítenek a tanulásban. Ők nemcsak kijavítanak, hanem örülnek is annak, hogy magyarul tudnak velem beszélni.

Amit megtanulok a nyelviskolában, azonnal tudom kamatoztatni a hétköznapi életben. A programok által, melyeket a misszióház szervez, lehetőségem nyílik, hogy gyakoroljak, például a hónap végi szentmisén a verbita ifjúsággal, a hétfégi missziók alkalmával, és a vasárnapi focijátékok során a magyar fiatalokkal. A figyelmem most a magyar nyelv maximális elsajátítására összpontosul. Továbbra is imádkozom, hogy minden akadályt le tudjak küzdeni.

Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház

(1223 Budapest /XXII. ker./, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.)

A budatétényi Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban szeretettel várunk mindenkit, aki lelki felfrissülésre vágyik. A www.szentarnold.hu oldalon tájékoztatást adunk a lelkigyakorlatos ház különböző korosztályoknak szóló, csoportos és egyéni programjairól, az Isteni Ige Társasága és a Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek által szervezett lelkigyakorlatokról és evangelizációs eseményekről, valamint a ház által nyújtott szálláslehetőségekről.

és Julio
Közszegen

Az irgalmasság arca

Gondolatok a szentévre

Tavaly a szentatyá, Ferenc pápa egy ünnepélyes oklevélben, azaz bullában meghirdette az irgalmasság szentévet, amely 2015. december 8-án, Szeplőtlen Fogantatás ünnepén kezdődött, és november 20-ig, Krisztus Király ünnepéig tart.

A bulla címe: *Misericordiae vultus*, magyarul: *Az irgalmasság arca*. De van-e az Istennek „arca”? Nem olvassuk-e Szent János evangéliumának kezdetén, hogy „Istent nem látta soha senki”? Azonban János evangélista így folytatja: „az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkozta ki” (Jn 1,18). Tehát Jézus Krisztusban ismerjük fel az Istent, akit Atyának nevezett, és akiről azt mondta, hogy ő a mi Atyánk is.

Ezt próbálja kifejezni az a szép mozaik, amelyet *Marko Ivan Rupnik* jezsuita szerzetes alkotott, és amely a szentév logója lett. Ez a mozaik Krisztust ábrázolja mint Jó Pásztort, aki az elveszett embert a vállára veszi. A kép mellett ezek a szavak állnak: *Misericordes sicut Pater – Irgalmas, miként az Atya*.

Istennek van tehát arca, és ez az arc Jézus Krisztus. Ezért tudott Ferenc pápa így fogalmazni a szentév meghirdetésekor: „Jézus Krisztus az Atya irgalmasságának az arca. Úgy tűnik, ez a szó jól összefoglalja a keresztény hit misztériumát. Az Atya irgalmassága a názáreti Jézusban vált elevénné, láthatóvá, őbenne érte el csúcspontját.”

Csak ki kell nyitni az evangéliumot, és mindezt megtaláljuk minden oldalon. Egy rövid cikkben nem lehet sok példát felsorolni, csak egyet említek: a tékozló fiúról szóló példabeszédet (Lk 15,11–32). Ezt, gondolom, mindnyájan jól ismerjük.

Régebben húsz évig dolgoztam misszionáriusként a Fülöp-szigeteken. Szerény környezetben, egyszerű halászok között éltem. Hálás szívvel emlékszem vissza arra, hogy az Úr hányszor és hányszor mutatta meg irgalmas szeretetét az emberek iránt, de különböző alkalmakkal irántam is.

A Jó Pásztor irgalmas szeretete ma is elkísér. És tudom, nem csak engem, hanem minden embert.

A szentatyá a szentév bullájának végén ezt írja: „A rendkívüli szentév célja, hogy a mindennapjainkban éljük meg az irgalmasságot, mely az Atyától szüntelenül árad felénk... A Szentháromság szívéből, Isten misztériumának legmélyéből fakad és árad szüntelenül az irgalmasság nagy folyama.”

És nagyon gyakorlatias módon így fejezi be: „E Jubileumi Évben az Egyház legyen Isten szavának visszhangja, mely határozottan és meggyőzően szólal meg mint a megbocsátás, a támogatás, a segítség, a szeretet gesztus és szava.”

Ne felejtjük el: mi vagyunk az egyház, én és te, mindnyájan keresztények. Éljük meg e szentévet ennek megfelelően!

Werner József SVD

SAPIENTIA NAP

március

19.

10.00-16.00

Auditorium Maximum

AZ EURÓPAI EGYHÁZ KÜLDETÉSE: A 21. SZÁZAD KIHÍVÁSAI

PROGRAM

10.00–10.20	A konferenciát megnyitja: Várnai Jakab OFM rektor és P. Barbela Grzegorz SVD
10.20–11.20	Avin Kunnekkadan SVD (külföldi diákok európai egyházi szolgálatának titkára (SECIS), a nemzetközi diákok képviselője (Hollandia), a Verbita rend holland tartományának tartományfőnöke): Találkozás a keleti vallásokkal – lehetőség és kihívás az európai egyház számára
11.20–11.30	Szünet
11.30–12.30	Adam Was SVD (az iszlám vallás professzora, Lengyelország): A „Da'wah” jelentősége Európa iszlamizációjának folyamatában: az iszlám fundamentalizmus fenyegetése és a vallásközi párbeszéd kihívása
12.30–13.30	Ebédészünet
13.30–14.30	Németh László SVD (Nagybecskerek püspöke, Szerbia): Az európai katolikus egyház felelőssége az iszlám és keleti vallások (pl. hinduizmus, buddhizmus stb.) európai elterjedésében
14.30–14.40	Szünet
14.40–15.30	Pódiumdiskusszió a konferencia előadóival
15.30–16.00	Zárszó, majd a verbiták magyarországi 100. évéről szóló film vetítése

Ideje: 2016. március 19. – szombat – 10.00–16.00 óra

Helyszín: Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola, Auditorium Maximum
(Budapest, V., Piarista köz 1.)

Az irgalmasság Isten „személyi igazolványa”

Interjúkötet Ferenc pápával

2015 júliusa, Szent Márta-ház: Ferenc pápa nemrég tért vissza apostoli útjáról, amelynek során Ecuadorba, Bolíviába és Paraguayba látogatott. Egy füledt nyári délután fogadja *Andrea Tornielli* újságíró, a neves Vatikán-szakértőt, aki három diktafonnal felszerelve érkezik. A pápa előtt egy konkordancia és az egyházatyák idézetei. A beszélgetés témája az irgalmasság, készülve a rendkívüli szentévre. E párbeszéd gyümölcse az *Isten neve irgalmasság* című könyvben olvasható, mely január 12-én jelent meg. A La Stampa újságírója, aki egyben a Vatican Insider internetes oldal koordinátora, kilenc fejezetre osztotta a kötetet, amelyben negyven kérdésre válaszol a szentatya.

1. fejezet: az irgalmasság ideje

Imádság, elmélkedés az előző pápáról, és egy olyan egyház képe, amelyik tábori kórházként működik, és közelségével fölmelegíti az emberek szívét: ez a három tényező ösztönözte Ferenc pápát az irgalmasság szentévének meghirdetésére. Korunk megfelelő idő erre, mert ma kettős drámát élünk át: elveszett a bűn iránti érzék, és gyógyíthatatlannak, megbocsáthatatlannak tartjuk azt. Ezért az

emberiséget sok szociális kór gyötri: a szegénység, a kirekesztés, a harmadik évezred rabszolgasága, a relativizmus. Szükség van arra, hogy az emberiség meglássa „Isten személyi igazolványát”, az irgalmasságot.

Központi kérdés a pápa számára a szégyen, amelyet ő kegyelemnek tart, mert ez tudatosítja a bűnösben az elkövetett bűnét. A „fül apostolságára” is felhívja a figyelmet, vagyis arra, hogy a gyóntatók legyenek képesek türelemmel meghallgatni az embereket, akik elsősorban olyasvalakit keresnek, aki hajlandó időt áldozni arra, hogy meghallgassa nehézségeiket. Ha a gyóntató nem oldozhatja föl a gyóntót, akkor is adjon neki áldást, mert Isten szeretete azokra is kiterjed, akik nem kaphatják meg a bűnbánat szentségét. Az emberek szenvednek, és gyóntatónak lenni nagy felelősség.

2. fejezet: Meghallgatni kell, nem viallatni

Nem azért megy valaki gyónni, hogy elítéljék, hanem hogy találkozzék Isten irgalmával, amely nélkül nem létezne a világ. Ezért a gyóntatófülke ne legyen se mosoda, ahol vegyi tisztítással távolítják el a bűnt, akár egy foltot, se pedig kínzókamra, ahol egyes

gyóntatók túlzott kíváncsiságával kell szembesülnie az embernek, amely kíváncsiság olykor kóros, és a gyóntást vallatássá alakítja.

3. fejezet: Az összetört szív kedves felajánlás Istennek

Isten irgalmának elnyeréséhez fontos, hogy elismerjük bűnösségünket, mert a darabokra tört szív a legkedvesebb felajánlás Isten számára. Annak a jele, hogy tudatában vagyunk: rászorulunk a megbocsátásra, az irgalomra. Isten irgalmassága határtalanul nagyobb bűnünkénél, mert az Úr mindig megelőz és vár minket bocsánatával, kegyelmével. Pusztán az a tény, hogy valaki elmegy gyónni, jelzi, hogy már megkezdődött a bűnbánat folyamata.

4. fejezet: a pápának is szüksége van Isten irgalmára

A pápa saját bevallása szerint maga is rászorul Isten irgalmára. Aki elmegy gyónni, ne legyen gőgös, hanem nézzen szembe őszintén önmagával és az elkövetett bűnével, hogy így elnyerje Isten irgalmát. A gyóntatók pedig gondoljanak elsősorban saját bűneikre, aztán pedig gyöngéden hallgassák meg a gyóntót; s anélkül, hogy rávetnék az első követ, igyekezzenek hasonlítani Istenre az irgalmasságban. Példaként a szentatya a tékozló fiú apját hozza, aki fia elé megy, és átöleli őt. Ez Isten szeretete, ez az ő túláradó irgalma.

(Folytatjuk.)

Forrás:

Radiovaticana.it; Avvenire.it; Vaticaninsider.it

„Építsük társadalmunkat Jézus irgalma alapján”

A szentév megnyitása a Fülöp-szigeteken

Egy nappal azután, hogy a Ferenc pápa Rómában megnyitotta a Szent Péter-székesegyház szent kapuját, a Fülöp-szigeteki főpásztorok is követték példáját a helyi székesegyházakban. Megkezdődött az irgalmasság éve.

Missziós állomáshelyemen, Cebuban, a szigetvilág második legnagyobb városában 2015. december 13-án *Jose Palma* cebui érsek tárta szélesre a főszékesegyház szent kapuját. Az érsek homíliájában kiemelte: „Tudjuk és hisszük, hogy Isten szeretete nagyobb, mint emberi gyengeségünk.”

A Cebui Főegyházmegye székhelyétől távol eső részein két templomban, illetve a csak hajóval megközelíthető Bantayan és Camotes szigeten egy-egy templomban létesült még szent kapu, ahol a hívek szintén teljes búcsút nyerhetnek.

Persze nemcsak Cebuban ünnepelek. A Fülöp-szigetek fővárosában *Antonio Tagle* bíboros, manilai érsek szokása szerint erélyes szavakkal világította meg, hogy mit is jelent a gyakorlatban irgalmasnak lenni. „Irgalom nélkül sem egyházat, sem társadalmat nem lehet építeni” – szögezte le szentbeszéde elején. Részletesen felsorolta az irgalmasság elleni bűnöket, melyek miatt bocsánatot kell kérnünk Istentől. „Állítsátok meg az irgalmatlanság cselekedeteit – szólította fel az egybegyűlteket. – Állítsátok meg az irgalmatlan tolvajlást! Mutassatok együttérzést, mely az irgalmasság velejárója! Állítsátok meg az irgalmatlan korrupciót! Helyettesítsétek becsületességgel! Olyan becsületességgel, mely irgalmas! Állítsátok meg a nők és a gyermekek kizsákmányolását! Hirdessétek a tisztelet irgalmasságát! Állítsátok meg azt az irgalmatlan gyakorlatot, mely hasznot húz a gyengékből! Válaszoljatok inkább a segítség, a támogatás irgalmasságával! Állítsátok meg a süketek irgalmatlan kigúnyolá-

sát és a vakok sértegetését! Váltátok fel az egység és a szolidaritás irgalmasságával! Állítsátok meg az irgalmatlan erőszakot, a szünni nem akaró gyilkosságokat, és helyettesítsétek irgalommal, mely átöleli felebarátainkat!”

E leplezetlenül éles megnyilatkozás a hozzászólások tömegét váltotta ki a közösségi oldalakon. A legtöbb hozzászóló méltatta a szentbeszédet, többen azonban kritikusak voltak. „Bíboros Úr, ne másokat ostorozzon, hanem nézzen körül a maga háza táján! Rengeteg bűn van, amit papok, szerzetesek, egyháziak követnek el!” – írta egy fiatalember.

Ennek az indulatnak is megvan az alapja. A Fülöp-szigetekre, különösen pedig a vallásosságáról híres Cebuba látogató külföldi meglepődik a templomok zsúfoltságán és az emberek vallásosságán. A társadalmat azonban sújtja a hitbeli ismeretek hiánya, ami a hitoktatás kezdetleges állapotából ered. És sok egyházi személyt önhitté tesz az az óriási tekintély, amit élveznek.

Tagle bíboros felajánlja a nemzet Mária szeplőtelen szívének
(forrás: Wikipedia/ Ramon Velasquez)

Van azonban, amikor nemcsak igazságosságra, hanem azon messze túlmenő visszafogottságra van szükség. Amikor többet kell tenni, vagy többről kell lemondani, mint amit a pusztá igazságosság megkíván. Ilyenkor jön el az irgalmasság órája.

A bíboros által megfogalmazott lista elsősorban a politikai bűncselekményekre mutat rá, a milliós és milliárdos ügyletekre, korrupciós magatartásra, a közpénzek ellopására. Ezek a témák időnként felmerülnek a helyi sajtóban, sőt néha bűnösöket is találnak, de igazi változás alig történik. Ezt a helyi politika történetének fényében kell szemlélni. A gyarmatosítók (a spanyolok háromszázötven évig, az amerikaiak ötven évig, a japánok négy évig) mindig egy szűk politikai elitre építették elnyomó hatalmukat. Ezt a berendezkedést a szegények és a gazdagok is megszokták. Mivel a politikai elit szilárdan nyeregben érzi magát, sok mindent megenged magának. Az irgalmasság fényére van szükség a helyes döntésekhez és tettekhez.

Majd a gyengék elleni erőszakot hozta szóba a főpap, ami szintén gyakori a Fülöp-szigeteken. Nagy kihívás az ország lakóinak fiatal életkora. Az országban huszonnégy-huszonöt év az átlagéletkor. Egy ilyen társadalomban a fiatalos türelmetlenség, megfontolatlanulág uralja a mindennapi életet is. Ebből fakad a testi és politikai erő kultusza, a fizikailag vagy szellemileg gyengébbek megvetése. Emellett a szegénységet felmentő tényezőnek gondolják az emberek, még a súlyos bűncselekmények – a bérgyilkosság, a kábítószeres üzérkedés, a bűnszövetkezetek virágzása – esetén is.

Minden nehézség ellenére hiszek benne, hogy nem az irgalmatlanság, hanem a jóság uralkodik a Fülöp-szigeteken. A mosolygó emberek, a hitükből erőt merítő tömegek, az utóbbi idők gyors gazdasági felemelkedése nagyon is élhető világot tár elénk. A bíboros által említett visszasságok léteznek, mégsem ezek lesznek a döntők, hanem a keresztény tanítás követése. Amihez persze nemcsak templomba járás és igazságérzet kell, hanem irgalmasság is. Ha Isten útján akarunk járni, az irgalmasság ösvényét kell követnünk.

Lányi Béla SVD testvér

A kultúra a nép szívében és lelkében rejlik

Inkulturációs program: látogatás Boldogkőújfaluba

Gandhi szerint „egy nemzet kultúrája népének a szívében és lelkében rejlik”. A kultúra megismerése egyben a benne élő emberek megismerése is. Ezért a konstitúciónk külön hangsúlyt helyez arra, hogy minden misszionáriusnak, aki egy másik kultúrába érkezik, komoly erőfeszítéseket kell tennie, hogy jól és helyesen megismerje az adott ország kultúráját.

A legutolsó inkulturációs programunk során ezt valóban megtapasztaltuk. Két újonnan érkezett indonéz kispappal (*Klau Juliusszal* és *Sudarman Aloisius Gonsagával*) és két kongói kispappal (*Ngamba Mungwala Alberttel* és *Mawasala M'bel Fabiennel*) elmentünk Észak-Magyarországra, pontosabban Boldogkőújfaluba. Ott a plébánián kaptunk szállást, és onnan látogattunk el a határon túlra, Kassára és Szepsibe. Fontos volt, hogy megismerjék a régi, Nagy-Magyarország egy részét is.

Bár nagyon hideg volt, gazdag napunk volt minden tekintetben. Az abaujszántói plébános, *Varga Gábor* esperes atya, *Budai Emília* asszonnyal szépen megszervezték mindent. Ők kísérték el bennünket többek között a szép Kassára, és ami az időnkbe belefért, mindent megmutattak.

Boldogkőújfaluban nagy vendégszeretetnek voltunk tanúi. A falu polgármesterének is szívből köszönjük a segítségét és jóságát. Mindenféle finomsággal elláttak bennünket. Tudtunk misézni a templomban szombaton és vasárnap is. A híveknek is érdekes volt látni a külföldi, afrikai és ázsiai papnövédeket, akik a mise alatt különböző nyelve-

ken énekeltek. Milyen érdekes, hogy „egy kis faluban és a templomban jelen van az egyetemes egyház” – mondta Gábor atya, és külön kiemelte, hogy mennyire szép és fel-emelő, hogy a katolikusságot itt, egy kis településen is meg lehet tapasztalni a szentmise alatt.

A vendéglátás végén sok adományt kaptunk: a kedves hívek jóságából több üveg mézet, bort, pálinkát és más finomságot vihettünk haza, emellett történelmi könyvekkel is megajándékoztak minket. Annyira tele volt a kocsi, hogy a növédeknek az ölében is voltak ajándékok, és alig láttuk egymást. A két újonnan érkezett indonéz papnövendék számára ez volt az első alkalom, hogy közelebbről megismerkedtek magyarokkal és az életükkel. Olyan jóságos és kedves emberek – mondta az egyik. – Igen, nagy a szívük és a vendégszeretetük – mondta a másik.

Kedves magyar testvérek, emeljétek fel büszkén a fejeteiket, mert ilyenek vagytok! Minden előítélet nélkül a növédeknek ez volt a tapasztalatuk, hogy vendégszerető, jóságos és kedves emberek vagytok. Ez igaz. Van itt egy gazdag és szép kultúra, ami keresztény gyökerekkel rendelkezik. Gandhi is jól látta: a kultúra a nép szívében és lelkében rejlik. A magyarok szíve és lelke kedves, jóságos, vendégszerető. Ezt mi megtapasztaltuk. Köszönjük, hogy befogadtatok, mi pedig imádkozunk értetek.

Benvin Sebastian SVD
IP koordinátor

Az első misszionárius atyák Magyarországra való visszaérkezésekor, 1990-ben még nem látszott kivitelezhetőnek a kőszegi misszióház visszaszerzése. Mivel a verbiták számára a kőszegi letelepedés egyértelmű volt, másik alkalmas helyet kellett keresni a városban. A bencések jutányos áron a társaság rendelkezésére bocsátották egykori rendházukat

Közeleb történ Centenárium 1986–

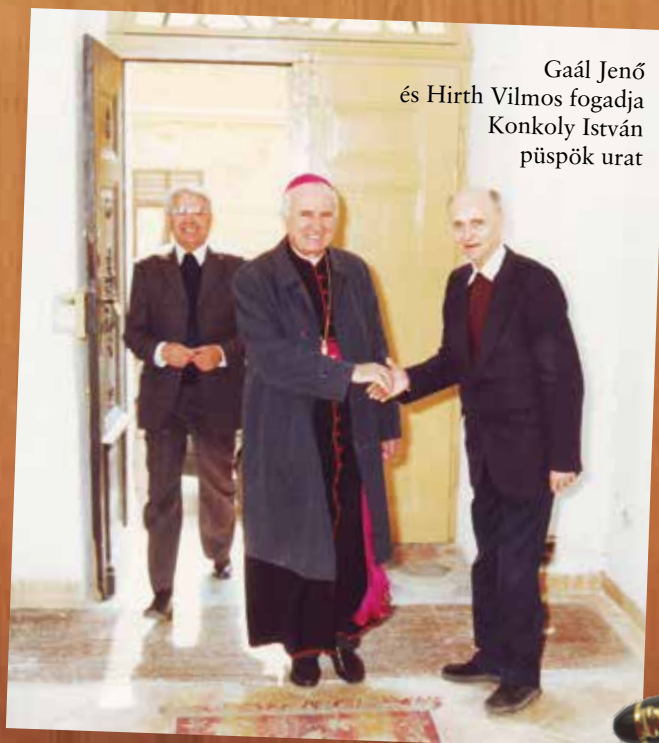
Az Isteni Ige Társasága a rend magyarországi letelepedésének századik évfordulóját ünnepli. A centenárium alatt hálát adunk Istennek a kapott kegyelmekért, és tisztelettel gondolunk azokra a verbita szerzetesekre, akik az elmúlt száz évben odaadón szolgáltak a magyarországi, illetve a világmisszióban. Sorozatunkban fényképekkel idézzük fel az elmúlt évszázad fontos állomásait, pillanatait.

Gaál Jenő,
Gréger Mihály,
Kalló József és
Hirth Vilmos atya
a használatba vett
kőszegi bencés
székház bejáratánál

Albert Buck testvér Tirschenreutból, Hirth Vilmos, egy tirschenreuti jótevő házaspár és Werner József a bencés székház udvarán

Gaál Jenő
és Hirth Vilmos fogadja
Konkoly István
püspök urat

b hozott elem

ni fotóalbum
1995

1994-ben végre újra birtokba lehetett venni a Szent Imre Misszióházat

Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek, valamint német és osztrák rendtestvérek látogatóban

Baán Lajos atya (az asztalnál) az átadás-átvételtkor

Gyűjtés a centenárium rendezvényeinek költségeire

Kérjük, adományaikkal segítsék, hogy méltó módon, a világmissziót minél többekkel megismertetve ünnepelhessük meg rendtartományunk centenáriumát. Adományaikat a verbita Missziós Titkárságon keresztül juttathatják el, a Világpostában található sárga csekken vagy az alábbi új számlaszámra befizetve:

10700024-69018251-51100005 (CIB)

A közlemény rovatban kérjük feltűtetni:
centenárium

Hálásan köszönünk minden adományt!

A centenárium kiemelt programjai

Az Isteni Ige Társasága magyarországi letelepedésének századik évfordulóját ünnepli.

2016. március 19-én tudományos konferenciát szervezünk **Az európai egyház küldetése** címmel. Helyszín: Sapientia Szerzetesi és Hittudományi Főiskola (Budapest, V. kerület, Piarista köz 1.)

2016. október 8-án tartjuk a Világmisszió Országos Ünnepét, mely egyben a centenárium zárása is lesz. Helyszín: a Názáret Misszióház udvara (Budapest, XXII. kerület, Bajcsy-Zsiflinszky út 3-5.).

Mindenkit szeretettel várunk a programokra!

„Késő este csöngettek...”

A kőszegi missziósház felszámolása

1950. június 8-án a jugoszláv határ közelében lévő kolostorokból, majd később az osztrák határ mellől is kitelepítették a szerzeteseket. A kormány ezzel ültette tárgyalóasztalhoz a katolikus főpapságot. Majd, hogy „hatékonyabb” legyen a tárgyalás, a következő hónapokban folytatódtak a kitelepítések. Mivel az első hullámba nem tartoztak bele a verbiták, volt egy kis időlelkileg felkészülni a megrázkódtatásra. A feszültséget folyamatosan növelte a missziós atyákban, ahogy estéről estére érkeztek a „hírek”: Most jönnek! Ma éjjel fognak jönni magukért!

Végül is július 11-én megérkeztek a kőszegi Szent Imre Missziósház elé is a leponyvázott teherautók. De inentől olvassuk *Szerafim* testvér visszaemlékezését: „Késő este csöngettek be az ÁVÓ-sok. Csöngettem a nagycsengővel, összejöttünk, s közölték velünk, hogy csomagoljunk össze, azaz szedjük össze egy váltás alsóneműt, tisztálkodószert, egy napi ételmezt, két lavórt és semmi mást. »De vigyázzunk, mert meg fogják vizsgálni a csomagunkat.« Meg is vizsgálták. »Ha készen vagyunk, az udvaron lévő két teherautóra lépünk fel.« Mikor készen lettünk, bementünk a kápolnába, és hangosan elimádkoztuk a Te Deumot. Éjfél körül indultunk el. Az autó természetesen le volt ponyvázva. Egész nap mentünk, egyszer volt megállás egy elhagyott helyen, ott – a reverendát levette – negyed órára leszállhattunk. Éjfél körül értünk utunk végére, hol közölték – a leszállás után –, hogy Nyírbátorban vagyunk, és a minorita kolostor házfőnöke, *P. Juhász Jenő* fog gondoskodni rólunk.

Bent az épületben két szalmával betérített terem várt, a nagyobbik nekünk, verbitáknak, a kisebbik a három annunciáta kedvesnővérnek volt elkészítve. Jólesett volna egy kis meleg tea, éhesek is voltunk, de hát sehol semmi. Egy kis maradékot kotorásztunk össze. Közben sorakozni kellett egy ajtó előtt, bent egy fiatal ávós várt bennünket egyenként. Tőlem többek között

azt is kérdezte, hogy én kinek tartom őt? Azt válaszoltam, hogy ávósnak. Hát ilyen volt a fogadtatás. Tizenötven érkeztünk: három annunciáta kedvesnővér: *Alfonza*, *Bartolomea* és *Amata* nővérek, és tizenkét verbita: *P. Pfmeter János* rektor, *P. Farkas Antal*, *Bíró Paszkál*, *Bujdosó Flórián*, *Zoltán Ottokár*, *Tillinger Vince*, *Lukács Márk*, *Koczka Antal*, *Harsányi Ágnusz* testvérek és én, valamint két novícius: *Surányi Tibor* és *Patakfalvy György*.

Hajnalban, ahogy tébláboltunk, megjelent egy középkorú férfi, bemutatkozott, hogy ő a helybeli református esperes, hallották, hogy ide is hoztak szerzeteseket, kérdezte, hogy van-e ennivalónk vagy egyáltalán mire van szükségünk? Mondtuk, hogy nincs semmink. Máris ment és nem sokára friss, ropogós zsemlelkel, kenyerekkel jelent meg és hozzá tejet, vaját, kolbászt, szalonnát, paprikát, paradicsomot és sok minden mást is hoztak. Bizony, legelőször a református testvéreink láttak el bennünket étellemmel! A jó Isten áldja meg őket és utódaikat is. Ezt

A nyírbátori minorita templom

nem tudom elfelejteni, és azóta is sokszor gondolok rájuk és imádkozom értük!” (Lejegyezte: *Khalil Bernadett*)

Miután a kormány a tárgyalásokon elérte, amit akart, a rendtestvérek is jobb körülmények közé kerültek a többi szerzetesekkel együtt a jászberényi ferences kolostorban – még fénykép is készülhetett. Majd a politikai rendőrség kis idő múlva a szerzeteseket egyesével szélnek eresztette.

Tóth Zoltán svd

Előző lapszámunkban *A hivatás és a jövő érdekében* című cikkben egy félreértés miatt tévesen szerepelt, hogy a magyar verbiták egyik csoportjának sem sikerült átlépnie a határ Ausztrián belül, az orosz megszállási övezetből az amerikaiba. Valójában ez csak egy csoportnak nem sikerült, a többiek szerencsésen elérték céljukat. A hibáért elnézést érünk. (a szerkesztő)

Rajtunk múlik

Isten irgalma a mindennapokban

Bár itt, Pápua Új-Guineában is volt szép kapunyitási ünnepség az irgalmasság szentévének kezdetén, én nem erről szeretnék beszámolni. Inkább azt osztom meg veletek, hogyan tapasztalom meg Isten irgalmasságát magam körül a hétköznapokban.

Pár napot Madang városban töltöttem, mielőtt visszatértem a kunjingini plébániára. Madang egy nyüzsgő városka Pápua Új-Guinea északi partján, tele a falvakból ide áramló emberekkel, földön ülő árusokkal, lézengő munkanélküli fiatalokkal és kiabáló „kalauzokkal”, akik a szakadt kisbuszokból hívogatják az utasokat. Én is beszáfolódtam a 9A jelzésű kisbuszba, ez visz a rendházhoz. A sofőr mellett találtam szabad ülést. Egymásra mosolyogtunk, kezet fogtunk, beszélgettünk. Csodálkozva néztem, ahogy vezet: egyszerre dohányszik és bételdiót rág, figyelni és köszönti az

útszélen sétáló barátokat, és persze koncentrálni a forgalomra (bár itt nemigen vannak közlekedési szabályok). De ami a legkülönösebb: e sok párhuzamos cselekvés közepette a mobiltelefonján nézi a *Názáreti Jézus* című filmet.

Csak mosolyogtam magamban, Istennek hányféle módszere van megszólítani az embereket. Mi, szerzetesek, egyházi emberek sok erőfeszítést teszünk, hogy mindenféle programmal közelebb vezessük az embereket Istenhez. Ő azonban sokkal több csatornát használ. Itt és most, a poroskátyús utakon zötykölődő madangi buszsofőrök is elhozza Jézus kétezer éves történetét. Valószínűleg ez a sofőr nem vett részt egyetlen kapunyitási ünnepségen sem, hiszen a Jézus-film errefelé a protestáns igehirdetők eszköze. Az irgalmasság örömhíre mégis eljut hozzá, a leghétköznapibb élethelyzetben.

Korábban, még Budapesten történt, hogy egyszer egyik bátyám felhívott: megismerkedett valakivel, akinek szüksége van egy beszélgetésre, és megkért, találkozzam velük. A főiskolai ebédszünetben leültem a bátyámmal és az ötvenes éveiben járó, megviselt arcú ismerőssel. Kiderült, a férfi nemrég szabadult a börtönből, ahol élete egyik harmadát töltötte. Talán egy órát beszélgettünk, míg végül együtt imádkoztuk a Miatyánkot, sírva. Ennek az embernek a könnyei bizonyították, hogy megérezett valamit Isten irgalmasságából. Pedig nem tettem semmi különöset, csupán emberszámba vettem, meghallgattam őt.

Sokan még, vagy már nem képesek templomba menni, győnni, áldozni. Talán azt sem tudják, hogyan kell imádkozni. Esetleg nem merik megszólítani a papokat. Pedig az evangéliumokat olvasva feltűnik, hogy Jézus éppen az ilyen „betegekért” jött. Engem sokszor megérintett, amikor a szentmisében azt imádkoztuk: „Jézus nem ment el részvétel nélkül a szegény, a szenvedő és az árva mellett”.

Úgy gondolom, ma is találkozunk csellengő, munkanélküli, tékozló fiúkkal vagy bűnbocsánatra vágyó, öltönyös Zakeusokkal. Talán sokan még nem vettük komolyan, hogy nekünk kell Isten irgalmát hirdetni mindig és mindenhol. Legyen az egy kocsmá, egy busz, a munkahelyünk vagy akár egy házibuli – itt és most éppen mi vagyunk az isteni irgalmasság nagykövetei.

Pisztora Ferenc svd
Pápua Új-Guinea

HIVATÁSOM A MISSZIÓ

„A misszió nem áldozat, hanem kiváltság.” (Freinademetz Szent József)

Sokféle módon szentelhetjük életünket a misszióknak. Krisztusi küldetéséből fakadóan minden keresztény ember **misszionárius** saját családjában, közösségében, munkahelyén. Nem annyira a szóbeli hithirdetés, mint inkább a hiteles élet példa a meggyőző a mai kor embere számára. Egyesek azonban külön **szerezetesi, misszionáriusi** hivatást kapnak, és küldetésüket városuk, hazájuk, kontinensük határain túl is meg szeretnék osztani másokkal. A verbita missziós atyák és testvérek nemzetközi közösségek tagjaiként dolgoznak együtt Óceánia, Afrika, Amerika és Európa sok-sok plébániáján, iskolájában, kórházában, menekülttáborában, szociális intézményében, hogy **Krisztus örömhírét** minden ember megismerje. Ha úgy érzed, hogy missziós hivatásod van, ha **misszionárius** akarsz lenni, ismerd meg a verbiták közösségét! Szívesen válaszol kérdéseidre: **Hurgoi Sándor svd • Názáret Missziósház • 1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3-5. • e-mail: hivas@verbita.hu**

Szolgáló szívvel a kirekesztettekért

A verbita rend a Kongói Demokratikus Köztársaságban

A belga gyarmatosítás alól felszabadult ország sok évtizedes diktatúra és háborúskodás után többé-kevésbé nyugodt korszakba érkezett. Lassan halad a megbékélés és az újraegyesítés, a lerombolt kultúra felelevenítése, a korrupció, az erőszak és az emberkereskedelem felszámolása. Mivel a népesség több mint ötven százaléka katolikus, az egyház befolyásos szerephez jut a politikában és a társadalomban. Annak ellenére, hogy a kongói egyház napi gondokkal küzd, a hitélet élénk. Hivatalosan elfogadott saját eucharisztikus liturgiájával inkulturációs modell a szubzaharai Afrikában. A hitélet lendületességének bizonyítéka a szerzetesi és papi hivatások magas száma. Ahol mégis paphiány van, önkéntes laikusok gondoskodnak a közösségekről.

Kongóban a szociális, gazdasági és politikai válság közepette a verbita rend munkájában elsőbbséget élveznek a szegények és a kirekesztettek, valamint a küzdelem az AIDS, a korrupció, a szegénység és az írástudatlanság ellen.

Az első verbita misszionáriusok 1957-ben érkeztek az országba, amikor az még Belga Kongó volt. Sok plébániát és iskolát alapítottak, távoli falvakban is. Az államosítások után a rendtársak a plébániákon szolgáltak, az evangelizációnak, a katekézisnek és a laikusok képzésének szentelve magukat. Ahogy a helyi egyház megerősödött, a rendtársak speciális szolgálatokra szakosodtak. Jelenleg négy egyházmegye kilenc plébániáján szolgálnak, városokban, illetve vidéken, szegény környezetben. A rend ma három központjában vesz részt a laikusok, a papok és szerzetesek pasztorális képzésében. Ezen kívül a farmerek képzésében és a vidékfejlesztésben is közreműködnek verbita testvérek.

Fontos területe a missziós szolgálatnak a gondoskodás az utcagyerekekről, amely ma már jól strukturált intézményrendszer keretei között zajlik. A gyerekek ellátásban, oktatásban részesülnek, és segítséget kapnak a családjukba való visszailleszkedéshez. A betegek és kitaszítottak pasztorációjában fontos szerep jut a HIV-fertőzöttekről való gondoskodásnak, együttműködve egy civil szervezettel.

Az irgalmasság e testi cselekedetei mellett természetesen nagy hangsúlyt kap a lelkiesség. A Biblia-apostolság kereté-

ben a verbiták különböző afrikai nyelvekre lefordított Bibliákat és vallásos irodalmat terjesztenek, valamint plébániái Biblia-koordinátorokat képeznek ki. „Dei Verbum” és „Növekedés az Igében” kurzusokat szerveznek papok, szerzetesek, laikusok – akár szomszédos országokból is érkezők – számára. A katolikus rádió és televízió is biztosít adásidőt a verbita rend számára, hogy közvetítse Isten igéjét. A társaság egyházmegyei szinten együttműködik más szerzetesrendekkel az emberi jogok védelmében. A JPIC helyi szinten harcol az iskolai korrupció ellen, a tisztességes választások előkészítéséért és a természetvédelemért.

A kongói verbita tartománynak tizenöt országból százkét tagja van: egy püspök, ötvennyolc pap, tizenhárom örökfogadalmas, illetve négy ideiglenes fogadalmas testvér, huszonkét seminarista és négy novícius. Az első generációs, európai misszionáriusok száma egyre csökken, a legtöbben a kongói rendtársak vannak. Két kongói kispap – *Albert* és *Fabien* – tanul Magyarországon.

Hajós Katalin

„Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmat nyernek!”

Lelkigyakorlat az ifjúsági világtalálkozóra készülve

A címben szereplő szentírási rész volt a mottója a missziós nővérek által tartott ifjúsági lelkigyakorlatnak január 15. és 17. között. A hétvégén II. János Pál pápa és Fausztina nővér életpéldája segített minket még jobban megértenünk, mit jelent irgalmasnak lenni.

Január 15-én ünnepelték a verbiták alapítójuk, *Janssen Szent Arnold* emléknapiját. Ehhez kapcsolódva *Palatinus Alen* akolitus avatását, valamint *Ngamba Mungwala Albert* és *Mawasala M'bel Fabien* lektorra avatását is közösen ünnepelhettük.

A lelkigyakorlat kezdetén, a közös szentmise után ismerkedő játékok következtek, este pedig egy Fausztina nő-

vér életéről szóló filmet nézünk meg, amely lelki naplójának feljegyzésein alapszik. Szent Fausztina kitartása az imádságban példaértékű lehet számunkra.

Szombaton *Marciszkievicz Tamás* atya beszélt a Ferenc pápa által meghirdetett irgalmasság évről, melynek mottója: „Irgalmasok, mint az Atya”. Aki irgalmas, az a világ számára úgy tűnhet, naiv, gyenge személyiség. Valójában az irgalmasság Isten mindenhatóságának tulajdonsága. Akkor vagyok nagy, amikor irgalmas vagyok. Arról is beszélgettünk, milyen dolgok segíthetnek minket a szentév megélésében. Nagyon egyszerűnek tűnő, mégis sokszor

oly nehezen teljesíthető feladatokat is vállalhatunk például, hogy nem ítélkezünk, észre vesszük a jót embertársainkban, távol maradunk a pletykától.

Az előadás után kiscsoportokban megoszthattuk egymással a véleményünket, az ebéd után pedig a szentgyónás fontosságáról, a szentséggel kapcsolatos kérdésekről, problémákról beszélgettünk.

Az Úrral való személyes találkozásra, beszélgetésre is volt lehetőség a szentségimádságban, valamint a bűnbánat szentségében. Közösen mondtuk el az isteni irgalmasság rózsafüzérét, amit Fausztina nővér naplójából ismerhetünk.

Este vidám, mulatságos program következett: csapatokat alkotva activityztünk *Klewek Anna* nővér vezetésével. Közmondásokat kellett kitalálnunk, majd missziós táncokat tanultunk.

Vasárnap ellátogattunk az érdi idősök otthonába, ahol az ott élőkkel közösen ünnepeltünk a szentmisében. Szentképeket is vittünk idős testvéreinknek ajándékba, és beszélgethettünk velük.

Sok kegyelemben részesülhettem, picit magam mögött hagyva a mindennapi teendőket, problémákat, sikerült ismét megtapasztalnom az Úr irgalmát, jóságát, szeretetét.

Lempach Gabriella

Isten arra hívott meg minket, hogy az ő szeretetének szolgálói legyünk.

SZENTLÉLEK SZOLGÁLÓI MISSZIÓS NŐVÉREK

Több mint háromezer nővérünk tevékenykedik a világ negyvenhét országában. Nemzetközi közösségekben élünk, sokféle munkakörben dolgozunk, és minden munkánkkal az egyház missziós küldetését szolgáljuk.

Címünk: Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek

• 1223 Budapest, Völgy u. 9.

• E-MAIL: budapest.ssp@gmail.com

Szomjazom

Missziós napok a Józsefvárosban

Egy napfényes csütörtök délután Budapest nyolcadik kerületébe, a Józsefvárosba indulok, ahol missziós napok kezdődnek a Szentlélek Szolgálati Missziós Nővérek és a verbita rend vezetésével.

Ez egy nagyon érdekes hely – mondja *Burbela Gergely* atya. A lakosok közt vannak romák, kínaiak, vietnámiak, és arab országokból is többen költöztek ide. A XIX. század végén a világ egyik legnagyobb egyházközössége volt itt – meséli *Michels Antal* atya, aki egy éve kezdte itt a plébánosi munkát. Sajnos a hívek száma mára egyre csak fogy.

A missziós dekoráció elhelyezése közben a hétvége mottójáról gondolkodom, ami Jézus szava a keresztről: „Szomjazom”. Vajon Jézus ezen a plébánián mire szomjazik leginkább?

A péntek délelőttöt iskolákban töltjük. Az első állomás a híres Fazekas Mihály Általános Iskola és Gimnázium.

Megtudjuk a hitoktató nővértől, hogy az első találkozón körülbelül négyen lesznek, mert a fakultatív hittan a nulladik órában van. Volt, aki attól tartott, hogy mi többen leszünk, mint a diákok. Végül heten jönnek el. Arról beszélgetünk a diákokkal, mit jelent Jézus szomja, és mire szomjazhat leginkább, illetve, hogyan tudjuk megélni a hitünket. *Katalin* tanúságtétele különösen megérint. A tizenhat éves lány elmondta, hogy még nincs megkeresztelve, és Jézusról a nagymamájától hallott először.

Délután a Fókusz Női Közösségi Központba megyünk, a Magdolna utcába, ahol *Csapó Emma* köszönt bennünket.

A központot nehéz helyzetű nők keresik fel segítség reményében, legyen az alkoholizmus, prostitúció, lakhatási vagy más gond, megpróbálnak mindenkinek segíteni. Itt gyakorlati, pszichológiai és lelki segítséget is kaphatnak az emberek. A találkozón megismert asszonyok és Antal atya különböző módon segítik Emma és a központ munkáját. A kérdésre, hogy mi a közösség szerepe, az egyik segítő, *Erzsébet* elmondja, hogy itt föltétlen szeretetet talált, és hálás Istennek, hogy ez a hely létezik. Egy másik asszony hozzáteszi, hogy valóban a feltétel nélküli szeretet a kulcs, mert aki ezt megéli, az leveti a páncélt. Istent éppen az emberi szereteten keresztül akar a világban munkálkodni, és mind a mai napig „emberi kötelékekkel vonz” bennünket (Óz 11,4).

A szombati napot szentségimádással kezdjük. Míg csendben várakozom, apró lábak tipegését hallom, az oltár körül kisgyermekcsoportja jelent meg. Kiderült, két családdal együtt fogunk imádkozni, akik a Harmadik Világ Szegényeinek Szolgálati Missziós Mozgalom tagjai. A közös imádság után az édesapákkal egy régi bérházba megyünk, ahol a roma fiúk napközije van. Ez nem csupán a szabadidő hasznos eltöltésének helye, hanem a fejlődésé is – mondja az egyik apuka, *András*. Itt nagy hangsúlyt fektetnek a nevelésre, a tisztaságra, a szentségekre és a sportra. A fiúk azzal a feltétellel lehetnek itt, hogy rendszeresen járnak győnni, és minden héten szentáldozáshoz is járulnak. Körülbelül tizenötven járnak ide. A minőség számít, és nem a mennyiség – mutat rá *András*.

Kisebbségi csoportokra oszlunk, mi is pingpongozunk, csocsózunk. Ebben a sokszor nehéz sorsú városrészben a közösség olyan, mint az elrejtett kincs – mondja *Hernandez Elmer* testvér. Az utcára érve sokunk arcán látom, hogy elgondolkodtatott minket ez a hely. Ez a találkozás elsősorban nekünk volt óriási élmény.

Az általunk megismert közösségek – a Filippiekhez írt levél szavaival – úgy „ragyognak, mint a csillagok a min-

denségben” (Fil 2,15). A Szeretet Misszionáriusai is, akikkel találkozunk és beszélgetünk, konyhát tartanak fenn a nélkülözők és a hontalanok számára.

E ragyogó csillagok bennünk is felébresztettek valamit Krisztus szomjából. Bár én első alkalommal vettem részt ilyen missziós napokon, Isten a többieket is meglepte. *Elmer* testvér elmondta, hogy a korábbi találkozókhoz képest itt voltak a legkevesebben, de biztos benne, hogy ezekben az emberekben is Isten munkálkodik. Ez a hétvége megerősített abban, hogy továbbra is Isten és ember találkozásának elősegítése a legfontosabb dolgunk, és hogy annak a szőlőjében dolgozunk, aki elvonul a tömegeből, hogy megtalálja az elveszett bárányt.

Klewek Ania spps

„Irgalmasok, mint az Isten”

Ifjúsági virrasztás a szentév küszöbén

Ez volt a mottója a 2015. december 5-én megrendezett, hagyományos adventi ifjúsági virrasztásnak, melyet a verbita missziósok vezetnek.

A program a vacsora és a bemutatkozás után tanúságtétellel kezdődött, mely mindenkit megérintett. Az ezt követő kiscsoportos beszélgetésen a véleményünket is elmondhattuk a hallottakkal kapcsolatban.

A kedvenc részem a szentségimádás volt. Először volt ilyen élményben részem. A kápolna megkapó hangulata, a gyönyörű zenei és a prózai részek segítettek az elmélyülésben. Az egyik felolvasott szövegben elhangzott mondat a lelkemig hatolt: „azért vagyok itt, mert itt a helyem”.

A szentmise éjjélkor kezdődött. Később, a közös étkezés után a zongora köré gyűlve énekelünk dicsőítő dalokat. Ezután kvízzjáték következett, ami megmozgatta az agytekervényeinket. Ez is segített ébren maradni, mint ahogyan az is, hogy a testünket is átmozgathattuk. Sokat nevtünk, családiassá vált a hangulat a program végére.

Ferenc pápa megnyitotta az egyházban az irgalmasság szentévé. Ennek jelképeként kaput nyitott Rómában. „A szent kapu megnyitásakor nyissuk meg a szívünket is!” – mondta a szentatyja. A virrasztás által megtapasztalhattuk, milyen érzés megnyitni a szívünket, lelkünket. A lelki gyakorlat kapu, mely által a hétköznapi rutinból kiszakadva megtapasztaltuk Jézus szeretetét, jóságát, irgalmát. Az imádságokon keresztül érezhettük az életörömet, a beszélgetések által az elfogadást, az elmélyülésben pedig a saját szívünkben találkozhattunk Jézus szeretetével.

Azt tanultam, a legfontosabb, hogy Krisztus-központúak legyünk. „Veletek vagyok minden nap a világ végezetéig” – hitem és személyes tapasztalataim alapján ez így is van.

Ifjúsági csoportunk a JPIC Irodán keresztül, *Chavvakula Lourdu* atya szervezésében jutott el az virrasztásra, amit az egész csoport nevében szeretnék megköszönni neki és a verbita rendnek.

Rontó Zsanett

Krakkó

IFJÚSÁGI VILÁGTALÁLKOZÓ IVT 2016

július 28-31.

Elmúltál 18, de még nem vagy 35 éves?

GYERE VELÜNK!

Részvételi díj: 40.000 Ft,-

JELENTKEZÉS:

WWW.VERBITA.HU/KRAKKO2016

VAGY

MARCISZKIEWICZ TAMÁS SVD ATYA

06-30/217-9477

Részvételi szándékodat a jelentkezési lap kitöltésével és 20.000 Ft előleg befizetésével (10700024-69018251-51100005 ; megjegyzés rovatba feltüntetve: Krakkó) jelezheted. Lemondás esetén az előleget nem áll módunkban visszafizetni.

1916-2016

Missziós táborok

Információ: hivatas@verbita.hu • +36-30/677-3974

Jelentkezés: www.verbita.hu/missziostabor

BIBLIA-GYEREKTÁBOR: július 4-9. KORHATÁR: (7-14 évesek)

HELYSZÍN: Őri István Ifjúsági Ház, Kőszeg

GYEREKTÁBOR: július 11-16. KORHATÁR: (7-14 évesek)

HELYSZÍN: Őri István Ifjúsági Ház, Kőszeg

IFJÚSÁGI TÁBOR: július 18-23. KORHATÁR: (14-18 évesek)

HELYSZÍN: Őri István Ifjúsági Ház, Kőszeg

Ajándék mindnyájunknak

Karácsonyváró Vasváron

A közelmúltban megalakult vasvári missziós imaközösség elhatározta, hogy adventben valamilyen karitatív tevékenységet végez. A városban működő idősek otthonát választottuk szolgálatunk helyszínéül, ahol december 14-e délutánjára karácsonyvárót szerveztünk az időseknek.

A műsor gitárral kísért dalokkal kezdődött, majd ismert karácsonyi énekeket adtunk elő több nyelven is. Kivetítettük a dalszövegeket, így a vállalkozó kedvű idősek aktívan bekapcsolódhattak az éneklésbe. Régi karácsonyi énekekkel folytattuk a műsort, melyeket a jelenlévők mindegyike ismert, és velünk is énekelt. A zenei részt evangéliumi részletek és vetített karácsonyi képek kísérték. Végül közös ima tette teljessé az összejövetelt.

Zárásként a csoport tagjai saját készítésű süteményekkel, szaloncukorral és gyümölcscsel lepték meg az időseket. Az ajándékozásból az otthon azon lakói sem maradt ki, akik nem hallgatták meg a műsort, ők a szobájukban kapták meg a finomságokat.

A látogatással sikerült igazi karácsonyi hangulatot teremtenünk, s talán mindnyájan megéreztek az ünnep lényegét.

Tóthné V. M. Zsuzsa

MISSZIÓS BARÁTOK TALÁLKOZÓJA

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos
Házban, Budatétényben

MÁRCIUS 27.

• **MEGLEPETÉS**

ÁPRILIS 24.

• **MENEKÜLTVÁLSÁG**

A MISSIONÁRIUS SZEMÉVEL

Előadó: Lányi Béla svd testvér

MÁJUS 29.

• 17.15 – kezdés

(szentségimádás és gyónási lehetőség)

• 18.00 – szentmise • 19.00 – előadás

• 20.00 – agapé, kötetlen beszélgetés

MISSZIÓS MISESZÖVETSÉG

Drága kincs önmagunk és mások számára

„Az Eucharisztia Jézus üdvözítő jelenléte a hívők közösségében, és mint lelki táplálék az Egyház legdrágább kincse, amit csak magáénak mondhat történelmi zárandokútján.” (II. János Pál pápa: Ecclesia de Eucharistia 9)

A szentmise az a kincs, amelyben Jézus Krisztus érted és értem, vagyis értünk ajánlja fel önmagát az Atyaistennek. Az igazi áldozatos szeretet iskolája, amelyben általa és vele együtt imádkozhatunk önmagunk és mások szükségleteiért. Élő és elhunyt szeretteinket azzal ajándékozhatjuk meg, hogy mindennap misét mondatunk értük. A miseszövetségi tagság által napi hét szentmisében ajánlhatjuk Istennek a hozzánk közel állókat. A miséket verbita missziós atyák mondják a világ különböző tájain.

Új bankszámlaszám:

10700024-69018251-51100005 (CIB)

A felvétel a miseszövetségbe egyszeri 7000 Ft-os hozzájárulással történik személyenként, mellyel a szegény országok missziós munkáját segítjük. Kérjük a kedves Testvéreket, ha megoldható, banki átutalással küldjék el a felvételi hozzájárulást. A közlemény rovatban kérjük feltüntetni a befizető postai elérhetőségét és a befizetett személy vagy személyek neveit. A bankváltásból kifolyólag felgyorsult átutalások miatt kérjük, hogy az adatokat ugyanakkor az elektronikus jelentkezési lapon (www.verbita.hu/miseszovetseg) keresztül vagy elsőbbségi levélben, postai úton is szíveskedjenek eljuttatni a Missziós Titkársághoz. Kérésre csekket és tájékoztatót küldünk.

Postacím: Missziós Titkárság • Magung Fransis svd

9730 Kőszeg, Park u. 1. • verbita@verbita.hu • 06-30/418-9196

Ferenc pápa ajándéka

Kedves Gyerekek!

Tavaly decemberben kezdődött el az irgalmasság éve, ami nagy ajándék Ferenc pápától az egész egyház számára. A szentatyja azt szeretné, hogy az egész világ jobban megismerje Isten irgalmasságát, és minden ember közelebb kerüljön az irgalmas Istenhez. Sokat fogunk hallani idén az irgalmasságról, és elmélkedni fogunk azon, hogyan oszthatjuk meg másokkal is Isten végtelen szeretetét.

De mit jelent az, hogy az Isten irgalmas? Jézus sokat mesélt nekünk Istenről. A legszebb példabeszédei pont arról szólnak, hogy Isten irgalmas. Is-

mered példabeszédét a tékozló fiúról vagy az elveszett bárányról? Ha nem, keresd meg ezeket Szent Lukács evangéliumában! Megtudod belőlük, hogy Isten irántunk való szeretete nagyobb a gyengeségeinknél, a hibáinknál és a bűneinknél. Isten szeretete soha nem szűnik meg, akkor sem, ha mi elutasítjuk őt, és a rosszat választjuk. Isten tovább szeret minket, és kész mindig megbocsátani nekünk, mert soha nem fárad bele a megbocsátásba. Ez Isten irgalmasságának a titka: a szeretet, amely nagyobb a bűnnél, a szeretet, amely soha nem fárad bele a megbocsátásba.

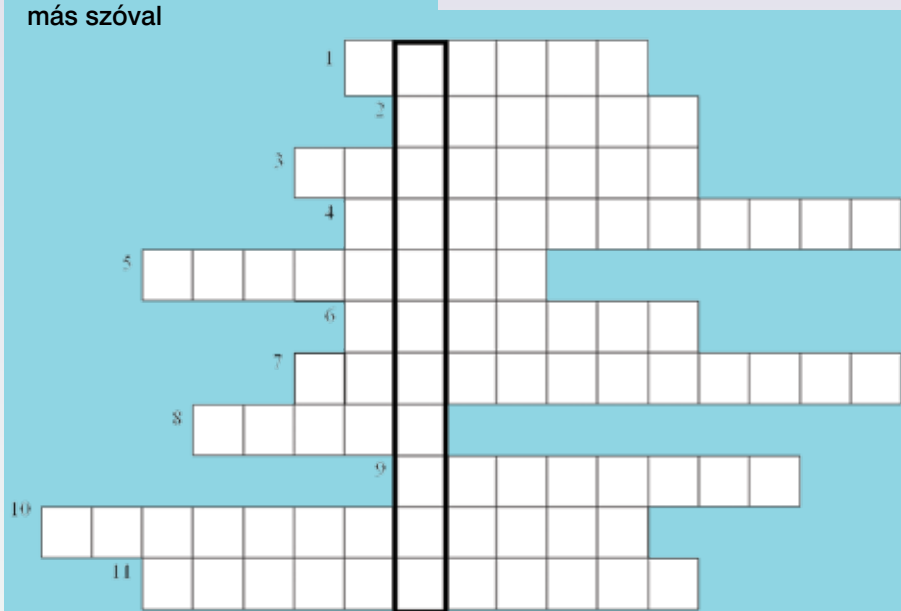
Ez nagyon nagy kegyelem, ugyanakkor nagy feladat is. Az irgalmasság éve felhívja a figyelmünket arra, hogy legyünk mi is irgalmasok, mint az Isten. Nem hiába választotta Ferenc pápa az év mottójául: „Irgalmasok, mint az Atya”. Bocsássunk meg egymásnak, segítsünk egymásnak, szeressük egymást hibáink ellenére. Legyünk Isten irgalmasságának kis misszionáriusai, és vigyük el az ő nagy szeretetét embertársainkhoz!

Az irgalmasságot különböző módokon lehet gyakorolni. Párosítsd össze a mondatrészeket, hogy megtudd, mik az irgalmasság testi cselekedetei! ▼

1. Szentírás más szóval
2. A második isteni erény
3. Természetfölötti ajándék: Isten élete bennünk a Szentlélek által
4. Kegyhely meglátogatása
5. Jézus megnevezése: aki kiszabadított minket a bűn és a halál hatalmából
6. Istennel való beszélgetés
7. Jézus egyik példabeszédének szereplője, aki irgalmas volt
8. Isten Fia
9. A harmadik isteni erény
10. Jézus mondta, hogy nem hétszer, hanem hetvenszer hétszer kell ...
11. A bűnbocsánat szentsége más szóval

Az irgalmasság testi cselekedetei:

1. ételt adni,		a fogságban lévőket	
2. italt adni,		az éhezőknek	
3. felöltöztetni,		a szomjazóknak	
4. szállást adni,		a halottakat	
5. látogatni,		a ruhátlanokat	
6. látogatni,		az utasoknak	
7. eltemetni.		a betegeket	

Óri István Ifjúsági Ház

Cím: 9730 Kőszeg, Park u. 1.

SZERETETTEL VÁRUNK:

- ifjúsági közösségeket
- cserkész-csapatokat
- hittanosokat
- ministránsokat

KAPCSOLAT:

Tóthné Borsos Éva

Mobil: 06-20/490-0670

e-mail: borsos@gmail.com

Ifjúsági hétvége fiúk részére

Maradi velünk

mert esteledik Lk 24,29

2016. április 22-24. péntektől vasarnapiig

Információ és jelentkezés:
 Hurgoi Sándor svp
 ☎ 06-30/677-3974
 ✉ hivatas@verbita.hu

Helyszín:
 Szent Imre LelkiGYakorlatos Ház
 (9730 Kőszeg, Park u. 1.)
 Korhatár: 16-35 év

www.verbita.hu/ifjusagi-hetvege-fiuk-reszere

Új számlaszám

A Missziós Titkárság új bankszámlaszáma: **10700024-69018251-51100005** (CIB). Kérjük, erre küldjék adományukat átutalással, vagy az új számlaszámmal ellátott csekket használva. A régi, ERSTE Banknál vezetett számlánk végleg megszűnt. Hálásan köszönünk minden segítséget. Isten fizesse meg!

Hamarosan elindul a Missziós Titkárság önálló honlapja, amelyen jótévőink információt kaphatnak tevékenységeinkről.

www.missziostitkarsag.hu

Atéli lapszámunk rejtvényének megfejtése Ferenc pápa egy mondata, amelyet az egyik Úrangyala imádkozásához kapcsolódva mondott: „Isten szeretet, és az ember akkor vesz részt az ő művében, amikor vele együtt szeret, és úgy szeret, ahogyan ő.” Nyertesek: *Nyőgér Dezsőné – Bakonyjákó; Papp János – Mezőkövesd; Mezei Ferencné – Üllő*. Gratulálunk! Aktuális rejtvényünk megfejtése Ferenc pápa két mondata az irgalmasság évéhez kapcsolódóan. Beküldési határidő: április 30.

	Kevés lakosú település	Dél-afrikai népcsoport	Sajtíjajta szállítási Ceruza-társulás	Elindult a gyerekek!	Dán királyi neve, keverve!	(némi...halat) féken tart Párosjű patás emős	Eltélt Iráni király	Jövő Ön vegyjele	Manchester United kapusa (David de)	Ejuttatta, el....
	1. MON-DAT									
	Egy Páza-ban vásárolt Színész-nő volt						Hidrogén vegyjele Mienket végek néik!	Késő, késő! ang. Ugráló madarak		
Egyik budai kórház röv.	2. MON-DAT/1.	Kutya Igekötő	Vissza-ugat! Kitüntetés fajta	Hawaii sziget Római 500			Ve párja Görög betű		on, ..., on	Két kiejtett mshg.
		Középre rakó! Üldögél		Nem oda Lassú víz-folyásos	Nagysága Osztrák folyó					Rövid kötőszó Fogyasztotta
Rejtvény-könyv			Orvosi vizsgálat! Haik rámpa!	Névmás Távolágra: 5 ...! (röv.)	Sem angolul! ang. tanácsadó-csoport			Sport trükk Veszprém m.-i városi		
	2. MON-DAT/2.	... szőlős (Somogy m.) ... Taylor am. sz.nő			Nek párja Hibás németül		Aikalmi Vég nélkül nyerni!			V
Össze-zavarodott felszolgák!				Azonos mshg.-k YO... játék	Indul a téma! Jordán fő- város közt!	Jemeni autójel Esztáz... barlang			Távíratí é	Klubhoz tartozik
Megke-vert rizs!			Kislúkat és kislányokat Cica-páros!							Ezt vetjük (Határrag Sír)
		Hangos (regi pákok!) Abécé induló!		Liturgikus felügyelő Orvosnál mondjuk!			Bács me-gyei közs. Német autójel!			
Megszó-llítás										